

Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος, Συνομιλεί και ανασταίνει νεκρούς!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Ο άγιος Μακάριος Αιγύπτιος ο Μέγας.

(Διασκευή, επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κάποτε σκότωσαν έναν άντρα και χωρίς να ξέρουν ποιος ακριβώς ήταν ο

δολοφόνος κατηγορήσαν κάποιον άδικα και ήθελαν να τον παραδώσουν στη δικαιοσύνη για να τιμωρηθεί.

Ο αθώος αυτός άνθρωπος κατέφυγε στο κελλί του οσίου Μακαρίου του Αιγύπτιου για να σωθεί, αλλά οι στρατιώτες τον συνέλαβαν.

Εντούτοις, ο συλληφθείς φώναζε δυνατά ότι δεν ήταν αυτός ο δολοφόνος και με δάκρυα ορκιζόταν ότι ήταν πράγματι αθώος.

Ο όσιος Μακάριος που λυπήθηκε τον άνθρωπο αυτόν, πήγε μαζί με όλους είχαν μαζευτεί στο κελλί του στον τάφο του δολοφονηθέντος, και αφού έπεσε στα πόδια για να προσευχηθεί, απευθύνθηκε στους παρισταμένους και τους είπε:

- Ο Κύριος θα σας φανερώσει, τώρα, αν είναι ένοχος ή όχι αυτός ο άνθρωπος.

Μετά φώναξε με πίστη στον νεκρό:

- Σε ορκίζω στον Δεσπότη Χριστό να μας πεις την αλήθεια, αν σε σκότωσε αυτός τον οποίο κατηγορούν.

Και, ω του παραδόξου θαύματος, ο νεκρός που σαν να κοιμόταν και ξύπνησε τους είπε ότι:

- Όχι, τίμια πάτερ, δεν φταίει αυτός αλλά κάποιος άλλος με σκότωσε.

Όταν το άκουσαν αυτό οι παρευρισκόμενοι έφριξαν και ζήτησαν από τον όσιο να ρωτήσει τον νεκρό ποιος τον σκότωσε.

Ο πάνσοφος όμως Μακάριος τους απάντησε:

- Είναι αρκετό ότι σας βεβαίωσε πως ο άνθρωπος αυτός είναι αθώος και δεν πρέπει να τιμωρηθεί. Εγώ δεν είμαι κριτής για να τιμωρήσω τον φταίχτη.

Κάποιαν μέρα ο όσιος Μακάριος μαζί με τον αββά Σισώη και άλλους πέντε μοναχούς πήγαν για θερισμό. Μια γυναίκα τους ακολουθούσε από πίσω και μάζευε τα στάχυα που έμεναν στο χωράφι. Η σταχομαζώχτρα, ενώ ασχολιόταν με την περισυλλογή των στάχων αναστέναζε και έκλαιγε, γι' αυτό και ο όσιος Μακάριος ρώτησε τον ιδιοκτήτη του χωραφιού τι έχει και κλαίει αυτή η γυναίκα.

Ο κύριος του αγρού του απάντησε πως η σταχομαζώχτρα ήταν χήρα και πως όταν ζούσε ο άντρας της του έδωσε κάποιος ως παρακαταθήκη κάτι πολύτιμο για να του το φυλάξει. Αλλά αυτός πέθανε και κανένας δεν ξέρει πού το έβαλε, και έτσι ο κύριος του πολύτιμου πράγματος ζητά από το δικαστήριο να πάρει τόσο την ίδια όσο και τα παιδιά της ως δούλους.

Ο όσιος Μακάριος, όταν άκουσε αυτήν την θλιβερή ιστορία, συμπόνεσε την χήρα και πήγε στον τάφο του συζύγου της. Εκεί τον ρώτησε τον νεκρό πού έκρυψε την παρακαταθήκη που του έδωσε ο γνωστός του. Και ο νεκρός του απάντησε να σκάψουν κάτω από το κρεβάτι του και θα την βρουν.

Έτσι, η γυναίκα του επέστρεψε στο σπίτι τους και πράγματι βρήκε το πολύτιμο πράγμα στο σημείο που φανέρωσε στον όσιο.

Κάποτε πήγε ένας αιρετικός στον όσιος Μακάριο και φιλονικούσε μαζί του λέγοντάς του ότι δεν «είναι ανάσταση νεκρών». Για τον λόγο αυτό ο όσιος Μακάριος ανέστησε έναν νεκρό για να πειστεί και να πάρει ο αιρετικός την απάντηση που έπρεπε.

Ο νεκρέγερτος αυτός ήταν αρχαίος Έλληνας, λεγόταν Μίλης και μετά την ανάστασή του πίστεψε στον Χριστό, βαπτίστηκε και έγινε μοναχός. Σχετικά με αυτόν αναφέρει ο ασματικός κανόνας του Σαββάτου της Τυρινή.

Διασκευή από τον Α' τόμο, μήνας Ιανουάριος, του Μεγάλου Συναξαριστή της Εκκλησίας.

<https://bit.ly/3FR5ghy>